

פניני הדרך היומי

לקט פנינים יקרים ונחמדים על סדר הדרך היומי

שבת דף קכח-קלד | פ' מטות מסעי | גליון מס' 28

דף קכח.

מדדין עגלין וסייחים וכו' - הנה במכילתא (פר' בא יב, כא) איתא: משכו וקחו לכם צאן - נמצאנו למדין לבהמה דקה שנקנית במשיכה ע"כ. וכתב המג"א בפ"י זית רענן שם לבאר עפ"י המבואר במשנתנו דמדדין עגלין וסייחים בשבת. וי"ל כעת, דהנה הלא היתה בעשור לחודש, שבאותה שנה חל ביום שבת, ולשיטת הסוברים שבהמה דקה נקנית בהגבהה, היה אסור להגביה את הצאן, שכן בשבת אסור לטלטל בעלי חיים, ועל כן אמר להם משה "משכו וקחו", כלומר: קנו במשיכה, והיינו עפ"י המבואר כאן וכנ"ל: "מדדין עגלין וסייחין ברשות הרבים", ע"כ.

אך קשה דהלא במכילתא עצמה מובא: "בעשור לחודש הזה ויקחו" - אין לי אלא עשירי שהוא כשר ללקיחה, י"ד בניסן מניין? אמרת קל וחומר...". וביארו המפרשים, כי מה שצריך שיהיה מקחו בעשור, אין זה אלא כדי לבקרו ד' ימים ממומים, אך אם יש לו טלאים מבוקרים, עדיף שיאחר את לקיחתו ככל היותר. ואם כן, לשם מה הוצרכו בני ישראל לקנות את הטלאים דווקא בשבת על ידי משיכה, כדברי ה"מגן אברהם", והלא עדיף היה שבעשור לחודש יתחילו לבקרו ממומים ביד המוכר ורק לאחר מכן יקנו אותם?

ותירץ בזה הגאון ר' חיים קנייבסקי שליט"א. הואיל והמצרים עבדו לצאנם, הם לא אפשרו לישראל לבקר את הצאן ממומים בזמן שהצאן נמצא תחת ידם, ועל כן נאלצו ישראל לרכוש את הצאן בעשור לחודש כדי לבקרו ממומים.

דף קכח:

רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו: אין סחיטה בשיער. רב אשי אמר: אפילו תימא יש סחיטה בשיער מביאה

לה בכלי דרך שיערה. דכמה דאפשר לשנויי משנינן. ופרש"י: אין סחיטה בשיער. שהוא קשה, ואין בולע. והנה בעת לומדי מס' ע"ז בדף עה. עלה בדעתי להקשות מהתם להכא, דהתם איתא: אותם מסננות דארמאי שמסננים בהם את השמרים מן היין [העשויין מבד של שקין, ודרך חורי הבד, יוצא היין] היאך מכשירין אותם? דמזיא מדיחן, דעמרא מנגבן, דכיתנא מישנן. ופרש"י שם: דמזיא. של שער אדם ולא בלעי טובא. ומדבריו א"כ מבואר שבודאי הוא ששער אדם בולע וסופג אלא שאינו סופג הרבה, וא"כ אמאי לא ניחוש בזה בשבת משום סחיטה.

וראה בר"ן על הרי"ף שכתב: דמזיא. של שער אדם דלא בלעי, כדאמרי' בשבת קכח: אין סחיטה בשיער. ומדבריו לכאן משמע שבאמת אף בע"ז מיירי שאינם בולעים כלל וכהאי דשבת ולפי"ז את"ש. ובאמת שאף ברדב"ז על הרמב"ם (פ"א דמאכלות אסורות הכ"ג) כתב: וידוע כי השער אינו בולע כלל עכ"ל. ושם מיירי גבי י"נ דע"ז ובכ"ז כותב דאינו בולע כלל ודלא כרש"י שכתב דאינו בולע טובא. וכן באמת מצאתי שכ' בחידושי הרשב"א שם: הני דוקי. פי' מסננת מלשון הנוטה כדוק שמים. דמזיא, פי' של שער שאינו בולע כלל ולפיכך סגי ליה בהדחה משמע דאינו נבלע והילכך אינו צריך היתר קשרי ביה. דעמרא מנגבן, דבלעי קצת וכו'. וכ"כ בספרו תורת הבית הארוך (בית ה שער ו דף סח עמוד א).

ולאחר חיפוש ראיתי שמצינים שכבר עמד ע"כ הגאון ר' יעקב חיים סופר שליט"א בקובץ צוהר (כרך ט' ע' שג) שהעיר מדברי רש"י בע"ז (עה ע"א) דא"י שם: אמר רב יהודה הנו רווקי דמזיא מדיחן, ופירש רש"י: "רווקי, משמרת כמין שקים שנותנין בהן שמרים להוציא מהן יין. דמזיא, של שער אדם ולא בלעי טובא" עכ"ל. והעיר שמדקדוק לשונו הטהורה של רש"י ז"ל שנקט ששער אדם אינו בולע טובא, מתבאר דשער אדם אכן בולע, אלא רק שאינו

כתב החתם סופר (שבת דף קמז): 'מה שנראה לי שנולד לך זה מנהג לחדש חידושים יותר מדאי ... אכן ע"י החידושים בכל דף ועמוד ע"י זוכר הכל ומילתא דתמיהה מידכר דכירא, והנסיון מעיד לנו ע"ז וידוע אני בעצמי.

כשיגיע זמן ההוא שוב מתעורר קצת מעין אותו דבר וענין ההוא:

ומבואר א"כ דכיון שבזמן מתן תורה מי שלא קיבל ע"ע התורה מזיק מאד, אף לדורות כן, דמי שאינו מקבל ע"ע התורה בימים אלו מסוכן, ולכן יזהר אדם מאד גם בזה"ז שהקצת דם מסוכן, ואם לא קיבל ע"ע עול תורה בזמן הזה, עלול רוח זו להזיקו ומבואר א"כ שכל שנה ושנה צריך קבלת התורה מחדש, ואם אינו מקבל יש קטרוג עד שבמקום סכנה מסוכן, וכאמור זוהי הלכה מפורשת בש"ע וכל הפוסקים. וכן ראיתי שמציינים שכן היה אומר הגה"צ ר' אליהו לופיאן זצ"ל שבערב שבועות שבכל שנה ושנה ה"ז סכנה להקיז דם, מפני אשר בכל שנה ושנה יוצא אותו רוח ממש, כשעת מתן תורה, שרצה לטבוח את עם ישראל אם לא היו מקבלין את התורה, הרי דבכל שנה ושנה מתקיימה בפועל המאורע של אותו חג ויום טוב כמו בזמן ההוא ממש. וכן מרגלא בפומיה דהגרש"ז אויערבאך זצ"ל (ועי' בתשובות והנהגות כרך ד סימן קט ושו"ת ציץ אליעזר חלק יב סימן מו).

ובירושלמי (ראש השנה פרק ד הלכה ח) איתא: ר' מרשיא בשם ר' אידי בכל הקרבנות כתיב חטא ובעצרת אין כתיב חטא אמר להן הקדוש ברוך הוא מכיון שקיבלתם עליכם עול תורה מעלה אני עליכם כאילו לא חטאתם מימכם. וכתב קרבן העדה שם: בכל הקרבנות כתיב. ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ובעצרת לא כתיב לחטאת אלא שעיר עזים א'. מכיון שקבלתם וכו'. שבכל שנה בעצרת הוא כיום אשר עמדנו לפני הר סיני ומקבלים התורה מחדש וכדאר"י אי לאו האי יומא וכו' הלכך אין שם חטאת ביום הזה. וכן בחי' הרד"ל לשיר השירים (פ"ד, ד) כתב בשם הרוקח (סי' רצה) שאף בזמה"ז בכל חג עצרת שמקבלין עליהם עול תורה נמחלין כל עוונותיהם.

מכאן שחותכין הטבור בשבת וכו' - ובתוס' (ד"ה כל וכו') כתבו: ובכולן אין בהם איסורא דאורייתא ע"כ. מבואר להדיא דנקטו דבחיתוך הטבור בשבת אין איסור דאורייתא. וכן נפסק בשו"ע (או"ח סי' ש"ל ס"ז): "הולד שנולד, עושין לו כל צרכיו ומרחיצין אותו ומולחין אותו וטומנין השליא כדי שיחם הולד וחותכין את הטבור" וכו'. וכתב ע"ז המג"א (ס"ק י"ג) בשם התוס', דהיינו טעמא משום דכולהו יש לו צער אם אין עושין, וכיון דלית בהו מלאכה דאורייתא שרו רבנן ע"כ. אך באמת צ"ב. מפני מה אין בזה משום איסור חבלה בשבת.

בולע טובא, רק ביחס לעמרא וכיתנא דאיירי בסוגיא התם אין שער אדם בולע הרבה, ולכאורה זה אינו כהיא דשבת דמתבאר דשער אדם אינו בולע כלל וצל"ע. ע"כ.

ובס' דף על דף (ע"ז שם) ציין שבעל לחם שלמה ז"ל באגרותיו (סוף אגרת קסד) ענה לשואלו שנתקשה בקושייתנו אנו: דלע"ד לק"מ, דרב אשי אמר שם דיש סחיטה בשער, וא"כ לדידי' שייך בליעה בשער, ורצה רש"י לפרש דברי רב יהודא אפי' אליבא דרב אשי דיש סחיטה בשער, משום דאף דבלעי, לא בלעי טובא, ע"כ סגי בהדחה וא"ש.

עוד ציין שהגאון הרוגאצ'ובי זצ"ל כותב בספר כתבי רבי יחיאל (ח"א ע' רצו): כתבתי במ"א דיש לחלק בין שער זכר דהוה קשה כמבואר יבמות דף פ' וחולין דף קל"ו ע"ב, ע"ש גבי ראשית הגז וה"ה בגוזזים ועי' ע"ז ע"ה גבי מה דמבואר שם דמזיא מדיחן דשערן בולען ובשבת דף קכ"ח ע"ב מחלוקת אם יש סחיטה בשער. וצ"ל דשם בשבת גבי שער אשה. ואכמ"ל. וע"ע מש"כ בענין זה הגאון ר' לוי יצחק הלפרין בקובץ בית אהרן וישראל (כג, נז - סה).

ולכאוי' יש עוד לחלק בין הסוגיא בשבת דשם מיירי בשמן ואולי שמן מתוך שהוא עב וטבעו לצוף אינו נבלע כ"כ, ואילו בע"ז מיירי בין ששם נבלע יותר. [אמנם לכאוי' מהחידושים המיוחסים להר"ן בשבת שם לא מבואר כן דשם כתב: דלא דמי מים לשמן דשמן אחר שהוא עב ונדבק בשער אפשר שיש בו סחיטה, ומבואר מדבריו לכאוי' דבשמן יש סברא יותר דדמי לסחיטה. וכן בס' האשכול (מקואות סו"ס ס"ג) כתב נמי דאפשר דזקא בשמן דמיסרך טפי אבל מים דמישרק ומתיבש אינו כשמן].

דף קכט:

מעלי יומא דעצרתא סכנתא כו' דנפיק בי' זיקא ושמיה טבוה, דאי לא קבלו ישראל תורה, הוה טבח להו לבשריהו ולדמיהו - הנה בכל שנה חוזרת אותה הארה שהיה לעם ישראל בעת מתן תורה עד כדי דאיתא בשבת קכט: שאין להקיז דם בערב שבועות מפני שבזמן שישראל קבלו את התורה הם היו בסכנה מפני השד ששמו טבוה שרצה לטבוח לבשריהו ודמיהו אי לא מקבלי בני' לתורה, וגזרו מלהקיז דם בכל ערב יו"ט משום ערב שבועות. והובא זאת להלכה ברמ"א סו"ס תסח.

וכתב שם המחצית השקל (אורח חיים סימן תסח): 'ונודע דבכל הזמנים שאירע לאבותינו ענין מה,

ועוד ראה למהרש"ל בחכמת שלמה שם שכתב: והיו מתים בזמנם כו' נ"ב ואף על פי שאין הלכה כר"א היינו משום דרבים פליגי עליה אלו ואלו דברי אלהים חיים. תוס'.

וכן החיד"א בספרו מראית העין כתב דנראה דהטעם במ"ש אלו ואלו דברי אלהים חיים דשני הסברות אמת ונאמרו למשה בסיני כמ"ש הריטב"א ז"ל בשם רבני צרפת ז"ל אלא שההכרעה מסרה ה' לחכמי הדור. וכיון דסברת ר' אליעזר אמת ועיר זו ידעו שהיא אמת וקבלוה בשמחה מפני סיבה באו בשכרם שמתים בזמנם ולא תימא דמצד אחר היה להם איזה עונש. לזה אמר ולא עוד אלא כלומר מלבד שנשתכרו דהיו מתים בזמנם לא היה להם שום עונש אלא חיבה יתירה נודעת להם דמעשיהם רצויים דעל אותה העיר לא גזרו על המילה וה' אלהים אמת עזרם ומגינם לאור באור החיים.

ובשפת אמת (מסכת שבת דף קל). כתב: י"ל הפי שלא נענשו על כך אף על גב דיחיד ורבים הלכה כרבים מפני דר"א רב גוברי [וכעין זה אי' בעירובין (נ"ד) ע"ש] והי' מיושב בזה מה שהקשה המהרש"ל ע"ש.

דף קלא.

הואיל ובידו להפקירן וכו' - בשו"ת שואל ומשיב (מהדורא ד ח"א סי' קפ"ה) הביא שבספר אור חדש על פסחים (מ"ו) מביא בשם הגאון בעל שאגת ארי, דלכאורה לר"א (בשבת קל"א ב) דמילה ומכשירי דוחים שבת, א"כ מדוע חייב מקושש עצים הרי חזי למילה, ואי דכתבו התוס' בפסחים (מ"ו ב) דלא אמרינן הואיל בלא שכיח - הרי מבואר בגמ' בזבחים (צ"א א) דמילה חשיבה תדיר ומצוי, אך כיון דבמדבר לא מלו כמו שאמרו חז"ל ביבמות (ע"ב ע"א) א"כ הוי לא שכיח ולא שייך הואיל, ולכן דקדק הכתוב לומר (במדבר טו, לב): ויהיו בני ישראל במדבר, ואז ה"י מעשה דמקושש. ולכן היה החיוב וכנ"ל עכ"ד.

דף קלב.

מנין לפקוח נפש שדוחה את השבת רבי אלעזר בן עזריה אומר מה מילה שהיא אחת מאבריו של אדם דוחה את השבת, ק"ו לפיקוח נפש שדוחה את השבת - פעם דיבר האדמו"ר רבי גרשון העניך חנוך מראדז'ין זצ"ל בהלכה עם הגאון רבי חיים מבריסק זצ"ל, אמר האדמו"ר להגר"ח כי יש גמרא שאי אפשר להבין בה את ה"פשט" אם לא בדרך החסידות, והיא הגמרא שלפנינו דאיתא וכנ"ל: דרבי אלעזר בן עזריה אומר, מה מילה שהיא אחת

ובמשנ"ב (סי' ש"ל ס"ק כ"ז) מביא מספר קובץ על הרמב"ם בשם ספר שושנים לדוד דיש בחיתוך הטבור איסורא דאורייתא ולא התירו אלא לצורך הולד ע"ש ובביאור הלכה שם (ד"ה הולד וכו').

ויעויין בשו"ת חתם סופר (חיו"ד סי' קל"א) שדן שם אם מותר למילדת ישראלית להשכיר עצמה לילד נכריות בשבת, והעלה להתיר במאי דלית ביה חילול שבת, דהיינו ביושבת על המשבר שכבר נעקר הולד. והוסיף שם דאמנם לא תחתוך הטבור בעצמה, שהוא מלאכה דאורייתא, אלא תצוה לנכרית העומדת על צדה לחתוך, ואם יש בזה משום איבה וחשש סכנת נפשות יש להתיר לה אפי' מלאכה דאורייתא עכת"ד. והו"ד בפתחי תשובה (יו"ד סי' קנ"ד ס"ק ב). ומבואר להדיא דס"ל דהוא איסור דאורייתא ע"כ. וצ"ע בכל זה.

דף קל.

אמר רבי יצחק: עיר אחת היתה בארץ ישראל שהיו עושין כרבי אליעזר, והיו מתים בזמנן. ולא עוד אלא שפעם אחת גזרה מלכות הרשעה גזרה על ישראל על המילה, ועל אותה העיר לא גזרה - דבר מענין כתב בחידושי הריטב"א שם וז"ל: והיו מתים בזמנן. זקנים. ולא עוד אלא שפעם וכו'. פירש הראב"ד ז"ל דלהכי מייתי הכא האי עובדא להודיעך השכר שנותן הקדוש ברוך הוא על קיום לאו דלא תסור, דכיון דרבי אליעזר ראוי להוראה היה, כל זמן שלא נפסקה הלכה רשאין לעשות כדברי עצמן כדאיתא בפ"ק דיבמות (י"ד א'), ובמקומו היו עושין כמותו לקיים לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל אפילו שיאמרו לך על ימין שהוא שמאל וקבלו השכר הזה, וכש"כ בשאר מילי דרבנן שהמקיימן נוטל שכר, ע"כ. והדברים נוראים ומבהילים כמה שכר צפון לאותם השומעים בקול רבנן ולא סרים מאימרתם למרותם שלא איפסקא הלכתא כמותם. (ובמהרש"א שם כתב ששכר זה הוא מדה כנגד מדה על שהיו מדקדקין לעשות כלי מילה אפי' בשבת כדי לקיים מצות מילה בזמנה גם הם מתו בזמנן ואף על פי שאין ראיה לדבר זכר לדבר יצחק היה הראשון שנימל לח' בזמנו מת בזמנו אברהם שנימול שלא בזמנו מת ה' שנים קודם זמנו כדאמרי' פ"ק דב"ב וק"ל. ובהערות הגרי"ש אלישיב דשני דברים אלו זכו בזה מדה כנגד מדה, דכמו שהקפידו על זמן המילה שיתקיים בזמנו שלכן היו עושין אף כלי המילה בשבת, לזה ג"כ זכו שימותו בזמנן. (וכמו שבי' מהרש"א). וה"נ זכו שלא גזרה מלכות, דכיון שהיו עושין כר"א הרי צריך להביאו מגולה, ואי היתה גזירה לא היו יכולים לגלות, ולכן זכו שלא גזרה עליהם המלכות).

מאבריו של אדם דוחה את השבת, ק"ו לפיקוח נפש שדוחה את השבת. שאל הרבי ר' גרשון העניך, "בשלמא אם היתה נשקפת סכנה לאבר כשלא ימול, והתורה מתרת למול בשבת בגלל כך, יכולים ללמוד מזה קל - וחומר לפיקוח נפש מלא של רמ"ח ושס"ה שדוחה שבת, אבל בנוגע למילה הרי לא מדובר בשום סכנה, ומה אם - כן הלימוד וההשוואה?" "אין זאת אלא מפני שאם לא ימול בשמיני, יש סכנה ברוחניות, וממילא יכולים אנו - לדעת התנא ראב"ע - ללמוד מקל וחומר: ומה אם בגלל סכנה באבר אחד מותר לחלל שבת, סכנה של פיקוח נפש לכל הגוף עאכו"כ". מכאן, הוכיח האדמו"ר, שאליבא דראב"ע סכנה ברוחניות וסכנה בגשמיות הם בעלי משקל דומה לענין הלכה, ואי אפשר להבין דבר כזה אם לא על פי חסידות, והסכים מרן הגר"ח זצ"ל לדבריו ואמר "יישר" ע"כ. (הגאון ר' יצחק מרדכי הכהן רבינוביץ זצ"ל אב"ד פלאוונה, בקובץ ברכת שלמה - כתר תורה. שנה ח' חוברת א' סי' ג').

עוד יש לבאר בדברי הגמ' הנ"ל. דלכאורה לא מובן הקשר דין פקוח נפש לחיוב מילה. וי"ל עפ"י מה שמובא ברבינו חננאל (יומא פ"ד ע"ב) הסבר, שהלא מצינו אצל צפורה שהתעכבה במילה ומחמת זה הסתכן התינוק, רואים דמילה הוי פיקוח נפש לתינוק. ועיין בשפת אמת כאן מה שכתב בביאור הק"ו. (ס' דף על הדף)

ועוד יש לבאר בדברי הגמ' הנ"ל. דלכאורה לא מובן הקשר דין פקוח נפש לחיוב מילה. וי"ל עפ"י מה שמובא ברבינו חננאל (יומא פ"ד ע"ב) הסבר, שהלא מצינו אצל צפורה שהתעכבה במילה ומחמת זה הסתכן התינוק, רואים דמילה הוי פיקוח נפש לתינוק. ועיין בשפת אמת כאן מה שכתב בביאור הק"ו. (ס' דף על הדף)

דף קלג:

פירש כו' על ציצין שאין מעכבין את המילה אינו חוזר- כתב בהערות הגר"ש אלישיב: רש"י מפרש דבשבת איירי, דעל אלו לא ניתן לחלל את השבת, ומשמע דאמנם בחול שפיר יחזור אציצין שאין מעכבין את המילה גם לאחר שפירש, שהרי יש בו משום הידור מצוה וכדאמר להלן משום זה קלי ואנוהו. וכן הוא דעת הטור (יו"ד סוס"י רס"ד) דכל החילוק בשבת איתמר, אבל בחול לעולם חוזר.

גליון זה יוצא לאור ע"י 'שיעור הדף היומי' בביהמ"ד אהל תורה רח' הרב יוסף קארו 4 ביתר.

מידי ערב נמסר שיעור בצורה רהוטה ובהירה בשעה 7.00 בערב- שמעו ותחי נפשכם.

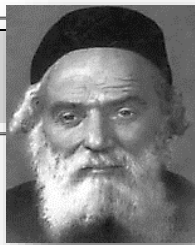
כמו"כ מתקיים שיעור 'למושכימי קום' לאחר הנה"ח בביהכנ"ס 'תורת משה מציון' רח' החוזה פינת דרכי איש, ו'למאחרי שבת' בביהמ"ד אהל יששכר רח' המגיד ממעזריטש 144 בשעה 10.35 בערב.

ניתן לקבל גליון זה ע"י בקשה למייל: K0504166339@gmail.com

בכתובת זו ניתן לקבל גם את הגליון היוצא ע"י 'בית מדרש גבוה לכהנים' ללימוד הלכות עבודת ביהמ"ק. לתרומות עבור 'בית מדרש גבוה לכהנים' פנו לטל 0504166339 או דרך מכשירי נדרים.

לאחר שזיכנו ה' להקים את הכולל הייחודי 'בית מדרש גבוה לכהנים' - והוא כולל ערב וכולל יום שישי לכהנים להכינים לעבודת בית מקדשנו שיבנה במהרה בימינו כרצון אדיר חפצו של מרן הח"ח זיע"א, כעת שאיפתנו להקים 'כולל יום שלם' לכהנים, כל מי שיוכל לסייע בדבר גדול ונשגב זה למען בית ה' אלוקינו הן בעצה והן בממון שכרו רב למאוד - פנו כעת למס' הטל: 0504166339 או במייל k0504166339@gmail.com

בלי כהנים מוכנים אין לנו תועלת בבנין המקדש (מכתבי הח"ח ו)

כולנו מצילים

את היכולל של בית המקדש מסגירה

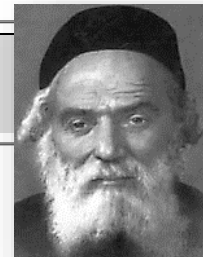
עוגן ההצלה- מתגייסים להציל את היכולל ערב לכהנים אשר נוסד לפני כשנה ע"י תושבים רבים מעירנו אשר נתנו הו"ק של 10 נ"ח להקמתו במטרה להכין את הכהנים לעבודת ביהמ"ק - וכעת עומדים אנו בפני שוקת שבורה מחוסר ממון.

התוכנית - לגייס כעת עוד 250 אנשים המצפים לישועה באמת שיתרמו סך של 10 נ"ח כל חודש (באשראי או דרך הבנק או בנתינת 120 נ"ח מראש) וזה יהווה מקור ובסיס להחזקת היכולל קיומו והעמדתו - ולהכנת הכהנים לעבודתם במהרה.

מעמידי היכולל - יזכו ליטול שותפות וחלק בכל הזכויות של לימוד תורת הקרבנות הנלמד ע"י הכהנים ונחשב להם כאילו מקריבים מידי חודש מאות קרבנות ב-10 נ"ח בלבד!!!

דרכי התרומה: * הדרך הפשוטה והקלה - הקמת הו"ק ע"ס 10 לחודש דרך מכשירי נדרים עבור 'בית מדרש גבוה לכהנים' ביתר. ² התקשרו למס' 0504166339 ושליח יגיע אליכם עם טופס.

בלי כהנים מוכנים אין לנו תועלת בבנין המקדש (מכתבי הח"ח קי)

זכויות התודמים

להצלת הכולל ערב לכהנים

חלק מהזכויות להם זוכים השותפים המקימים את הכולל לכהנים ללימוד הלכות עבודת ביהמ"ק:

- מקיימים הם בפועל את ה'צפית לישועה' (ח"ח בס' צפית לישועה).
- נחשב להם כאילו מקריבים קרבנות לריח ניחוח לה' (מנחות קי).
- זוכים לפרנסה ברווח ולעושר (ר"ח פלאגי בס' חוקי החיים פ' צו).
- לימוד זה מקרב ומזרז את הגאולה (ח"ח בס' תורה אור פרק י).
- מקיימים מצות וקדשתו - 'להכין את הכהנים לקרבן' (רמב"ם נלה"מ ריש פ"ד).
- מבטלים הם את מידת הדין (ח"ח בס' תורה אור).
- המקשרנים עליהם בשמים - נהפכים למליצי יושר (ח"ח בשם הווה"ק פ' וירא קי).
- כשיבנה ביהמ"ק יהא להם השבח והפאר שהכינו את הכהנים (ח"ח שם).
- באשר שלימוד זה נחשב 'כמת מצוה' - המחזיקים בזה שכרם רב (ח"ח שם).

האם כולל זה ישאר או יסגר? תלוי בדך!!

וכל ראש בית אב לא יפחות מסך 10 ₪!! וכל המוסף יוסיפו לו.

דרכי התרומה: * הדרך הפשוטה והקלה - הקמת הו"ק ע"ס 10 ₪ דרך מכשירי נדרים עבור 'בית מדרש גבוה לכהנים' ביתר. ² התקשרו למס' 0504166339 ושליח יגיע אליכם.